

LIETUVOS VYRIAUSIAJAM ADMINISTRACINIAM TEISMUI

Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius

Apeliantai:

Tomas Bakučionis
B.Sruogos g. 7, Vilnius

Vytautas Damaševičius
Bebrų g. 30, Vilnius

Gediminas Urbonas
Mildos 11–13, Vilnius

Kiti proceso dalyviai

Pareiškėja:

Jūratė Markevičienė
Paribio 28–9, Vilnius

Atsakovas:

Vilniaus apskrities viršinininko administracija, j.a. kodas: 188601845
Europos a. 1, Vilnius

Tretieji suinteresuoti asmenys:

Vilniaus m. savivaldybės administracija, j.a. kodas 188710061
Konstitucijos pr. 3, Vilnius

UAB „Rojaus apartamentai“, j.a. kodas 300034048
Gedimino pr. 45-3, Vilnius

LR Kultūros ministerija
J.Basanavičiaus g. 5, 01118 Vilnius

Kultūros paveldo departamentas
Šnipiškių g. 3, 09309 Vilnius

Šarūnas Bagdonas
gyv. J.Basanavičiaus g. 6/2-7, Vilnius

Tamara Želvienė
gyv. J.Basanavičiaus g. 2/15, Vilnius

Danutė Sabūnienė
gyv. J.Basanavičiaus g. 2/15-2, Vilnius

APELIACINIS SKUNDAS

Dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2007-06-14 sprendimo

Adm. byloje Nr. I-5558-12/2007

2007 m. birželio 27 d.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2007 m. birželio 14 d. sprendimu atmetė pareiškėjų Tomo Bakučionio, Vytauto Damaševičiaus, Jūratės Markevičienės, Gedimino Urbono skundą ir paliko pareiškėjų skųstus Vilniaus apskrities viršinininko administracijos (toliau – VAVA) Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros departamento 2006-12-28 patikrinimo aktą

Nr.(100)11.81-467 bei VAVA 2007-01-08 raštą Nr. (100)-11.55-26 nepakeistus. Manome, kad priimtas sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas, nes teismas netinkamai taikė ir aiškino materialinės teisės normas, taip pat pažeidė procesinės teisės normas. Su tokiu teismo sprendimu nesutinkame dėl žemiau išdėstytų motyvų:

Dėl viešojo intereso gynimo

1. Teismas nepagrįstai atmetė pareiškėjų teisę kreiptis į teismą dėl minėtų VAVA priimtų administracinių aktų. Teismas nepagrįstai siaurai aiškino įstatymų nuostatas ir šiame kontekste pareiškėjų teisę kreiptis į teismą aiškino tik galimai pažeistų pareiškėjų subjektinių teisių gynimu. Tačiau teismas visiškai neatsižvelgė į tas aplinkybes, kad pareiškėjai į teismą kreipėsi gindami ne savo subjektines teises, o gindami viešą interesą ir įstatymų saugomą interesą. Teismas padarė nepagrįstą išvadą, kad pareiškėjų negalima priskirti suinteresuotai visuomenei, turinčiai teisę ginčyti teritorijų planavimo proceso dokumentus teismine tvarka. Teismas nenustatė juridinio pagrindo, kuriuo vadovaudamiesi pareiškėjai galėtų ginti viešąjį interesą teisme. Mes manome, kad toks juridinis pagrindas egzistuoja.

Viešojo intereso sąvokos galiojantys įstatymai nepateikia ir kiekvienu konkrečiu atveju šių požymių buvimą privalo nustatyti teismas. Lietuvos Vyriausiasis administracinis teismas, taikant LR administracinių bylų teisenos įstatymą (toliau – ABTĮ), yra išaiškinęs, kad viešasis interesas turėtų būti suvokiamas kaip tai, kas objektyviai reikšminga, reikalinga, vertinga visuomenei ar jos daliai, o asmens teisė ginti viešąjį interesą administracinių bylų teisenoje apibrėžiama kaip įstatymu numatytų asmenų teisė, įstatymo numatytais atvejais, kreiptis į administracinį teismą ginant tai, kas objektyviai yra reikšminga, reikalinga, vertinga visuomenei ar jos daliai (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo nutartys: 2004-01-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A³-11-04, 2007-01-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A³-64-07).

Pareiškėjų skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui be kita ko buvo grindžiamas ir ABTĮ 5 str. 1 dalimi. ABTĮ 5 straipsnio 3 dalies 3 punkte numatyta, kad teismas imasi nagrinėti administracinę bylą pagal prokuroro, administravimo subjektų, valstybės kontrolės pareigūnų, kitų valstybės institucijų, įstaigų, organizacijų, tarnybų ar fizinių asmenų kreipimąsi įstatymų nustatytais atvejais dėl valstybės ar kitų viešųjų interesų gynimo. LR teritorijų planavimo įstatymo (toliau – TPI) 32 str. 4 dalis nustato: “4. Asmenys, kurie gali būti priskirti suinteresuotai visuomenei ir mano, kad patvirtintų teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai pažeidžia visuomenės ar valstybės teises ar teisėtus interesus, gali dėl tokių sprendinių teisėtumo kreiptis į apskrities viršininko administraciją arba į Vyriausybės ar Aplinkos ministerijos įgaliotą instituciją pagal šio Įstatymo 34 straipsnio 2 dalyje nustatytą kompetenciją”. To paties straipsnio 6 dalis numato: “6. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti asmenys, nesutikdami su Vyriausybės ar Aplinkos ministerijos įgaliotos institucijos sprendimu, turi teisę dėl viešojo intereso gynimo kreiptis į teismą”. Iš šių teisės normų analizės darytina išvada, kad suinteresuotai visuomenei priskirtini asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir ginti viešąjį interesą teisme.

2. Suinteresuota visuomenė TPI 2 str. 31 punkte apibrėžta kaip visuomenė, kuriai daro įtaką arba gali daryti įtaką rengiamo teritorijų planavimo dokumento sprendiniai ar kuri yra suinteresuota tų sprendinių įgyvendinimu. Atsižvelgiant į bylos aplinkybes, manome, kad šioje byloje buvo aiškus pagrindas priskirti pareiškėjus suinteresuotai visuomenei. Kaip vienas iš pareiškėjų teisės kreiptis į teismą argumentų skunduose ir patikslintame skunde buvo nurodyta peticija, kuria daugiau kaip 7000 piliečių kreipėsi į Vyriausybę ir kitas valdžios institucijas susirūpinę buvusio “Lietuvos” kino teatro likimu. Šioje peticijoje be kitų reikalavimų buvo reikalaujama sustabdyti UAB “Rojaus apartamentai” vykdomo detaliojo plano rengimo procedūrą, kol nebus išspręstas klausimas dėl nacionalinės svarbos statuso suteikimo buvusiam kino teatrui “Lietuva” ir kiti keliama klausimai.

Šios peticijos tekstas ir kiti su tuo susiję dokumentai buvo pateikti ir teismui, nagrinėjusiam šią bylą. LR Vyriausybės Peticijų komisija pripažino šį kreipimąsi peticija, ją išnagrinėjo iš esmės ir 2007-01-26 protokolu nutarė peticijoje išdėstytus reikalavimus iš dalies tenkinti, sudaryti darbo grupes tolimesniam peticijoje iškeltų klausimų sprendimui. Tai įrodo, kad „Lietuvos“ kino teatro likimu yra susirūpinusi didelė dalis visuomenės (raštu buvo surinkti 96 parašai, o elektroniniu būdu buvo surinkta 7000 parašų, kurie pritarė teiginiui, kad „Lietuvos“ kino teatras turi likti viešąja kultūros erdve). Minėtais kreipimaisiais ir kitais veiksmais siekiama ne asmeninių ar siaurų grupelių interesų, o vieno pagrindinio tikslo – kino teatro (statinio su teritorija) kaip objekto ir kaip viešosios kultūros erdvės išsaugojimo. Pareiškėjų pasiūlymai teritorijų planavimo organizatoriams, skundai VAVA ir teismui yra tik viena iš priemonių, siekiant šio tikslo.

Šios bylos pareiškėjai yra tarp peticiją pasirašiusių asmenų, o pareiškėjas Gediminas Urbonas nurodytas kaip peticiją pasirašiusių asmenų atstovas. Todėl pareiškėjai, kreipdamiesi į Vilniaus apskrities viršininko administraciją ir į teismą, siekia apginti ne savo asmenines subjektines teises, o suinteresuotos visuomenės teises ir viešąjį interesą.

3. Teismas nepagrįstai nepriskyrė pareiškėjų suinteresuotai visuomenei sklypo Pylimo g.17 planavimo proceso kontekste. Teismas motyvavo, kad „Pareiškėjai nenurodo aplinkybių, kurių pagrindu būtų galima juos priskirti suinteresuotai visuomenei, turinčiai teisę ginčyti teritorijų planavimo proceso dokumentus teismine tvarka“. Be aukščiau jau minėtų aplinkybių, pažymėtina tai, kad visi pareiškėjai yra Vilniaus m. gyventojai, kas matyti iš pareiškėjų adresų. Pareiškėjai dalyvavo sklypo Pylimo g. 17 detaliojo plano viešuose svarstymuose, teikė planavimo organizatoriui pasiūlymus, o laikydami planavimo organizatoriaus atsakymus nemotyvuotais, skundė juos teritorijų planavimo priežiūrą vykdančiai institucijai – Vilniaus apskrities viršininko administracijai. Šios aplinkybės yra akivaizdūs faktai, matomi iš byloje esančių rašytinių dokumentų, todėl nereikalauja papildomo įrodinėjimo ir jais remiantis galima teigti, kad pareiškėjai atstovauja suinteresuotai visuomenei.

Atkreiptinas dėmesys, kad byloje suinteresuotais trečiaisiais asmenimis dalyvavo trys kaimyminių namų gyventojai: Šarūnas Bagdonas, gyv. J.Basanavičiaus g. 6/2-7, Danutė Sabūnienė, gyv. J.Basanavičiaus g. 2/15-2, ir Tamara Želvienė, gyv. J.Basanavičiaus g. 2/15.

4. Šioje byloje nagrinėjamas klausimas dėl teritorijos vystymo ir galimų statybų tokioje vietoje, kuri turi didelę visuomeninę reikšmę ir svarbą. Ginčo dalyku yra ne koks nors siaurai žmonių grupei reikšmingas kiemas, ne riboto asmenų rato interesams tarnaujanti teritorija, o visuomeninės paskirties pastatas – kino teatras, kuris savo esme ir paskirtimi yra viešas objektas. Sunku būtų rasti kitą pavyzdį, kuris labiau atitiktų viešo objekto paskirtį ir visuomeninę reikšmę. Sprendžiant tokio objekto likimą suinteresuotais asmenimis gali būti laikomi bet kurie Vilniaus gyventojai ir ne tik jie, nes kino teatro ir jame teikiamų kultūrinių paslaugų vartotojais yra neribotas asmenų ratas.

Tai įrodo ir minėtas Peticijų komisijos 2007-01-26 sprendimas, kuriuo komisija iš dalies pripažino pagrįstu reikalavimą dėl nacionalinės svarbos statuso suteikimo buvusiam „Lietuvos“ kino teatrui ir pasiūlė parengti teisės akto, nustatančio projektų ir objektų valstybinės ar nacionalinės svarbos pripažinimo kriterijus, projektą.

2007 m. vasario 13 d. pavedimu Nr. 23-967 Lietuvos Respublikos Vyriausybė pavedė šį klausimą toliau nagrinėti Lietuvos Respublikos kultūros ministerijai. Vadovaudamasis minėtu pavedimu, 2007 m. balandžio 20 d. Lietuvos Respublikos kultūros ministras įsakymu Nr. ĮV-264 sudarė darbo grupę, kuriai pavedė „<...> išnagrinėti Lietuvos Respublikos Vyriausybės peticijų komisijos nutarimo „Dėl G.Urbono ir kt. peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymo tenkinimo“ 2 ir 5 punktus ir pateikti kultūros ministrui pasiūlymus dėl projektų ir objektų valstybinės ar nacionalinės svarbos pripažinimo kriterijų, Vilniaus miesto urbanistinio kultūros industrijų tyrimo ir Vilniaus miesto kultūros objektų išdėstymo specialiojo plano parengimo.“

Jau vien tai, kad minėta komisija, rengianti projektų ir objektų valstybinės ar nacionalinės svarbos pripažinimo kriterijus, buvo sudaryta inicijavus ir pateikus G.Urbono ir kt. peticiją, tame tarpe dėl buvusio „Lietuvos“ kino teatro ir viešosios erdvės priešais jį, kas iš esmės ir yra ginčo objektu šioje byloje (dėl žemės sklypo, kuriame stovi buvęs „Lietuvos“ kino teatras VAVA išdavė skundžiamą 2006-12-28 patikrinimo aktą), rodo šio objekto didžiulę visuomeninę svarbą ir viešo intereso buvimą. Visuomenės atstovams, inicijavusiems peticijos pateikimą, kurios pasekoje Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir atitinkamos ministerijos ėmėsi aktyviai svarstyti aktualų klausimą, turi būti sudaryta galimybė ginti viešąjį interesą ir teisme, taip realizuojant Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, ABTĮ 5 straipsnio 3 dalies 3 punkte bei kituose įstatymuose įtvirtintas fizinių asmenų ar jų grupių teises ginti visuomenei reikšmingą viešąjį interesą, ypač tuomet, kai to nedaro atitinkamos valstybės institucijos.

Objekto vietos neeilinę svarbą pripažino ir Lietuvos Vyriausiasis administracinis teismas, 2007-03-15 nutartimi šioje byloje nagrinėdamas trečiojo suinteresuotojo asmens UAB „Rojaus apartamentai“ atskirąjį skundą dėl reikalavimų užtikrinimo. Šioje nutartyje teismas konstatavo: „Nagrinėjamu atveju ginčas kylo dėl statybų visuomenei svarbioje vietoje. Byloje yra keliami klausimai, susiję su kultūros paveldo apsauga. <...> Ūkio subjekto turiniai interesai atsižvelgiant į vietos, kurioje planuojama vykdyti statybas, visuomeninę reikšmę nagrinėjamu atveju negali būti pripažinti lemiamais”.

5. Pagal Pasaulio kultūros ir gamtos paveldo apsaugos konvenciją (priimta 1972-11-16 UNESCO generalinėje konferencijoje, „Valstybės žinios”, 2006 m. Nr. 73) pasaulio paveldas yra žmonijos paveldas, todėl kiekvienas pilietis turi teisę ginti ir skųsti bet kurią valstybę (ne tik tą, kurios yra pilietis), naikinančią tokį paveldą. Taip ši konvencija traktuojama ir aiškinama tarptautiniu lygmeniu. LR Konstitucija ipareigoja Lietuvą vykdyti tarptautinius įsipareigojimus. Be to, LR Konstitucija nustato teisę ir pareigą ginti Lietuvą ir užtikrinti jos kultūros išlikimą, nes be kultūrinio tapatumo nėra tautos. Vienas iš šias Konstitucijos nuostatas įgyvendinačių įstatymų yra Nacionalinio saugumo pagrindų įstatymas, pagal kurį kultūros paveldas yra vienas iš Lietuvos nacionalinio saugumo pagrindų. Taip pat įstatymas suteikia kiekvienam piliečiui teisę ir pareigą ginti Lietuvos nacionalinį saugumą. Tarpe kitų, mes rėmėmės ir šiais pagrindais, reikalaujanti neleisti statybų, kurios žalotų pasaulio paveldą ir Lietuvos kultūros paminklą – Vilniaus senamiestį.

Apibendrinant šiuos argumentus, darytina išvada, kad nagrinėjamoje byloje sprendžiamas ne eilinio objekto likimas, bet turinčio didelę visuomeninę, kultūrinę, bendruomeninę, socialinę reikšmę. Todėl atsižvelgiant į minėtą Lietuvos Vyriausiojo administracinio teismo praktikoje suformuluotą viešojo intereso sampratą (“tai, kas objektyviai yra reikšminga, reikalinga, vertinga visuomenei ar jos daliai”), pripažintina, kad byloje ginamas viešasis interesas. Aiškinant LR teritorijų planavimo įstatymo 32 straipsnio 4 ir 6 dalis bei jas taikant šioje byloje pripažintina, kad pareiškėjai atstovauja suinteresuotą visuomenę, gina jos interesus, todėl turėjo teisę kreiptis su skundu į teismą ir jų reikalavimai turi būti nagrinėjami iš esmės.

Dėl teritorijų planavimo dokumento patikrinimo akto skundžiamumo

Atsakovė – VAVA yra valstybinės teritorijų planavimo priežiūros institucija (TPI, 34 str., 2 d. 2 p.), o valstybinė teritorijų planavimo priežiūra – Vyriausybės nustatyta tvarka vykdomas tikrinimas, ar planavimo sąlygos ir planavimo sąlygų sąvadas atitinka teisės aktų reikalavimus, bendrųjų, specialiųjų ir detaliųjų teritorijų planavimo dokumentų rengimo, svarstymo ir derinimo procedūrų kontrolę, taip pat tikrinimas, ar sprendiniai atitinka šio Teritorijų planavimo įstatymo ir kitų teritorijų planavimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus (TPI, 34 str., 1 d.). Valstybinė teritorijų planavimo priežiūrą atliekanti institucija pagal kompetenciją tikrina, ar planavimo sąlygos ir planavimo sąlygų sąvadas atitinka teisės aktų reikalavimus, ar teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai atitinka planavimo sąlygas, ar atliktos visos teritorijų planavimo dokumentų rengimo,

svarstymo, derinimo procedūros ir sprendiniai atitinka Teritorijų planavimo įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus. Nustačiusi teisės aktų reikalavimų pažeidimus, reikalauja juos ištaisyti įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, nesilaikantiems reikalavimų taiko administracinio poveikio priemones (TPI, 35 str. 1 d.). Vertinant atsakovės pateiktą atsakymą ir priimtus individualius teisės aktus, akivaizdu, jog atsakovė tokio patikrinimo neatliko.

Apygardos teismas motyvavo, kad LR Aplinkos ministro 2004-04-23 Įsakymu D1-200 patvirtinta Teritorijų planavimo dokumentų tikrinimo tvarka nenumato patikrinimo akto apskundimo, todėl teismas padarė išvadą, kad šis aktas yra neskundžiamas. Su tuo sutikti negalima, nes tokia teismo išvada, mūsų nuomone, prieštarauja įstatymams. Vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo 2 str. 9 dalimi, minėtas patikrinimo aktas atitinka visus individualaus administracinio akto požymius ir laikytinas individualiu administraciniu aktu. Vadovaujantis kitais Viešojo administravimo įstatymo straipsniais, ABTĮ nuostatomis, administraciniai aktai gali būti skundžiami.

Pateikdamas tokį motyvą, teismas privalėjo vadovautis objektyvumo, protingumo ir įstatymo viršenybės principais, ir įsitikinti, ar LR Aplinkos ministro įsakymas Nr. D1-200 neprieštarauja LR Konstitucijai ir minėtiems įstatymams, nes Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnyje imperatyviai nurodoma, kad „Piliečiams laiduojama teisė kritikuoti valstybės įstaigų ar pareigūnų darbą, apskusti jų sprendimus.“ Minėtu motyvu teismas kvestionuoja LR Konstitucijoje įtvirtintas piliečių teises.

Mūsų žiniomis, šiuo metu apygardų administraciniuose teismuose yra nagrinėjama ne viena byla pagal skundus dėl teritorijų planavimo dokumentų patikrinimo aktų.

Dėl VAVA 2007-01-08 rašto Nr. (100)-11.55-26

Nagrinėdamas šį reikalavimą, teismas vadovavosi Visuomenės dalyvavimo teritorijų planavimo procese nuostatų (patvirtintų 1996-09-18 LR Vyriausybės nutarimu Nr. 1079) redakcija, patvirtinta LR Vyriausybės 2007-03-14 nutarimu Nr.247, kuri įsigaliojo tik 2007-03-21. Tuo metu, kai vyko byloje nagrinėjamas planavimo procesas (2006 metais) ši nuostatų redakcija dar negaliojo, o galiojo 2004-07-21 nuostatų redakcija. Teismas rėmėsi teisės normomis, kurios nagrinėjamiems teisiniams santykiams negalėjo būti taikomos, nes jų taikymas atgaline data nenumatytas. Šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtam teismo sprendimo priėmimui, nes teismas priėjo išvados, kad skundžiamas VAVA 2007-01-08 raštas Nr. (100)-11.55-26 nesukėlė jokių teisinių padarinių pareiškėjams, ir kad jo panaikinti nėra jokio teisinio pagrindo. Mes manome priešingai, kad toks teisinis pagrindas yra.

Iki 2007-03-21 galiojusios Visuomenės dalyvavimo teritorijų planavimo procese nuostatų redakcijos 48 punkte buvo nustatyta: „Valstybinę teritorijų planavimo priežiūrą atliekanti institucija per 20 darbo dienų skundą pateikusiam asmeniui duoda motyvuotą atsakymą, kuris Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka gali būti apskustas teismui“. TPI 32 str. 2 dalis nustato: „Pasiūlymus pateikusiems asmenims planavimo organizatorius motyvuotai atsako raštu. Atsakymas gali būti apskustas valstybinę teritorijų planavimo priežiūrą atliekančiai institucijai per mėnesį nuo jo gavimo dienos. Valstybinę teritorijų planavimo priežiūrą atliekanti institucija per 20 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos pateikia motyvuotą atsakymą, kuris įstatymų nustatyta tvarka gali būti apskustas teismui“. Skundžiamas VAVA raštas yra ne kas kita, kaip šiuose teisės aktuose numatytas priežiūros institucijos atsakymas. Taigi jo apskundimas buvo numatytas ne tik Vyriausybės patvirtintuose nuostatuose, bet ir įstatyme.

Įstatymas ir nuostatai numato, kad priežiūros institucijos atsakymas į skundus turi būti motyvuotas. VAVA 2007-01-08 rašte Nr. (100)-11.55-26 nėra nei vieno motyvo ar argumento, kuriais būtų atsakyta į pareiškėjų skunduose keltus klausimus. Tai duoda pagrindą abejoti, ar atsakovas apskritai iš esmės nagrinėjo pareiškėjų skundus. Skundžiamame rašte nurodoma, kad skundai papildomai

buvo persiųsti nagrinėti Kultūros paveldo departamento Vilniaus teritoriniam padalinii ir remiamasi šios institucijos 2006-12-13 raštu. Manome, kad tai yra neteisėta, nes TPI 32 str. ir Visuomenės dalyvavimo teritorijų planavimo procese nuostatai įpareigoja valstybinę teritorijų planavimo priežiūrą atliekančią instituciją pačią išnagrinėti skundus ir pateikti motyvuotus atsakymus. Teisės aktai nenumato, kad teritorijų planavimo priežiūra būtų Kultūros paveldo departamento kompetencijoje. Būtent dėl to kreipdamiesi į teismą mes reikalavome panaikinti VAVA 2007-01-08 raštą Nr. (100)-11.55-26 ir įpareigoti atsakovą tinkamai išnagrinėti pateiktus skundus bei pateikti motyvuotus atsakymus.

Pareiškėjai teismui posėdžio metu (2007-06-04) pateikė specialistų (architektų Rasos Navickienės ir Tomo Butkaus) išvadą, kuriose buvo įvertintos visuomenei ir VAVA-ai pateiktų projekto Pylimo g. 17 vizualizacijos bei nustatyta, kad jos viena kitos neatitinka. Tai yra esminis pažeidimas, kurį VAVA, teikdama išvadą dėl detaliojo plano taip pat turėjo pareigą patikrinti ir įvertinti, nes dėl tokio pažeidimo buvo suklaidinta viešuose detaliojo plano aptarimuose dalyvavusi visuomenė. Pateikta specialistų išvada papildomai įrodo, kad pareiškėjai turėjo ne tik teisinį bet ir faktinį pagrindą skųsti minėtus VAVA administracinius aktus.

Atsižvelgiant į išdėstytus motyvus ir remiantis nurodytais teisės aktais, manome, kad teismas nepagrįstai konstatavo, kad skundžiamas VAVA raštas atitinka įstatymų reikalavimus ir kad jo panaikinti nėra jokio teisinio pagrindo. Todėl teismas nepagrįstai atmetė šį skundo reikalavimą.

Dėl kitų procesinių pažeidimų

1. Teismas nepasisakė dėl prie bylos prijungtų pareiškėjų pateiktų svarbių rašytinių įrodymų, jų niekaip neįvertino. ABTĮ 81 str. imperatyviai nurodo, kad „teisėjai privalo aktyviai dalyvauti tiriant įrodymus, nustatant visas bylai svarbias aplinkybes ir visapusiškai, objektyviai jas iširti“. Tokiu būdu buvo pažeistos ir ABTĮ 87 str. 4 d. 2,3 punktų nuostatos.

2. Pareiškėjai kartu su patikslintu skundu teismui pateikė papildomus rašytinius įrodymus. Dalį šių įrodymų teismas atmetė, ir gražino pareiškėjams, kaip esą neatitinkančius ABTĮ reikalavimų. Iš tiesų teismo buvo padaryta techninė klaida, nes pareiškėjams buvo gražinti ne tie rašytiniai įrodymai, kuriuos reikėjo tikslinti, o tie, kurie atitiko ABTĮ reikalavimus. Ši klaida buvo pripažinta teismo posėdžio (2007-06-04) metu, tai užfiksuojant ir posėdžio protokole (b.l. 167), tačiau teismas, užuot ištaisęs savo techninę klaidą, kad jo nutartimi prie bylos prijungti dokumentai grįžtų į bylą, konstatavo, kad jei dokumentai per klaidą buvo išimti iš bylos medžiagos, tai teismui jų ir nebereikia, todėl bylą nagrinėjo į šiuos pareiškėjų pateiktus esminius įrodymus neatsižvelgdamas. Akivaizdu, kad teismas neteisėtai išnagrinėjo bylą, tirdamas ne visus prie bylos prijungtus įrodymus, be to, savo technine klaida suklaidino pareiškėjus ir sutrukdė jiems pasinaudoti savo procesine teise apskųsti nutartį atskiruoju skundu.

3. Teismo posėdžio 2007-06-04 metu buvo pateiktas Trečiųjų suinteresuotų asmenų Vilniaus m. savivaldybės administracijos, Kultūros paveldo departamento ir UAB „Rojaus apartamentai“ atsiliepimai (jų pareiškėjai iki teismo posėdžio nebuvo gavę) į patikslintą pareiškėjų skundą. Pareiškėjai prašė teismo skirti laiką susipažinti su pateiktais atsiliepimais ir atitinkamai pasiruošti. Teismas skyrė tam 7 (Septynias) minutes (užfiksuota protokole). Toks laikas yra akivaizdžiai per trumpas susipažinti su trimis didelės apimties dokumentais ir juolab pasiruošti. Skirdamas tokį trumpą laiką susipažinimui, teismas pažeidė bendruosius protingumo ir lygiateisiškumo principus, nemotyvuotai ir nepagrįstai apribojo procesines pareiškėjų teises.

4. Pastebėtina, kad skundžiamame teismo sprendime akivaizdžiai įsivėlė klaidų. Dėl klaidų, sprendimo 2 (antrame) ir 4 (ketvirtame) lapuose negalima suprasti dalies sprendimo turinio, todėl ABTĮ 94 straipsnyje numatytais pagrindais sprendimui reikalingas išaiškinimas ir klaidų ištaisymas.

Kadangi teismas atmetė pareiškėjų reikalavimus formaliais pagrindais, netgi nesigilindamas į bylos esmę, neišnagrinėjęs reikalavimų iš esmės, neištyręs daugybės įrodymų, teismo sprendimas turi būti panaikintas, atsižvelgiant į skunde išdėstytus argumentus, ir byla perduotina iš naujo nagrinėti pirmos instancijos teismui.

Vadovaudamiesi LR Administracinių bylų teisenos įstatymo 127 str. 1 d., 129 str., 140 str. 4 punktu, 141 str. 1 d. 3 punktu, ir remdamiesi išdėstytais motyvais, prašome teismą:

- 1.Vilniaus apygardos administracinio teismo 2007-06-14 sprendimą panaikinti.**
- 2.Perduoti bylą pirmos Vilniaus apygardos administraciniam teismui nagrinėti iš naujo.**

Priedama:

- 1.Apeliacinio skundo nuorašai kitiems bylos dalyviams (9 egz.)**
- 2.2006-07-11 Peticijos, 2007-02-09 LR Vyriausybės peticijų komisijos rašto Nr.U-9/P33-7, Išrašo ir Peticijų komisijos posėdžio 2007-01-23 protokolo Nr.35-1, LR Vyriausybės nutarimo projekto Nr.7-209N nuorašai, 10 egz.**
- 3.Žyminio mokesčio kvitas.**

Apeliantai

T.Bakučionis

V.Damaševičius

G.Urbonas